

SUOMEN RIIPPUMATTOMUUDESTA

*Selostus Yleisvenäläisen Toimeenpanevan Keskuskomitean
istunnossa joulukuun 22 pnä 1917
(Sanomalehtiselostus)*

Hiljattain Suomen edustajat kääntyivät puoleemme vaatien Suomen täydellisen riippumattomuuden viipymätöntä tunnustamista ja sen tosiasian vahvistamista, että Suomi on eronnut Venäjistä. Vastaukseksi Kansankomissaarien Neuvosto päätti suostua tähän vaatimukseen ja antaa dekreetin (asetuksen) Suomen täydellisestä riippumattomuudesta, joka on jo julkaistu sanomalehdissä.

Tässä on Kansankomissaarien Neuvoston päätöksen sanamuoto:

„Vastaukseksi Suomen hallituksen pyyntöön Suomen tasavallan riippumattomuuden tunnustamisesta Kansankomissaarien Neuvosto, kansakuntien itsemääräämisoikeuden periaatetta täysin vastaavasti, päättää: esittää Toimeenpanevalle Keskuskomitealle ehdotuksen: a) tunnustaa Suomen tasavallan valtiollinen riippumattomuus ja b) järjestää yhdessä Suomen hallituksen kanssa erikoinen valiokunta (kummankin puolen edustajista) niiden käytännöllisten toimenpiteiden määrittelemiseksi, jotka johtuvat Suomen eroamisesta Venäjistä“.

On ymmärrettävää, että Kansankomissaarien Neuvosto ei voinut menetellä toisin, sillä jos kansa omien edustajiensa kautta vaatii riippumattomuutensa tunnustamista, niin proletaarisen hallituksen, pitäessään ohjeenaan periaatetta itsemääräämisoikeuden myöntämisestä kansoille, on suhtauduttava siihen myönteisesti.

Porvarillinen lehdistö väittää, että me olemme saattaneet maan täydelliseen hajaannustilaan, menettäneet kokonaisen joukon maita, siinä luvussa myöskin Suomen. Mutta me emme ole voineet sitä menettää, toverit, sillä tosiasiallisesti me emme ole koskaan omistaneet sitä. Jos me olisimme pitäneet Suomen hallussamme väkivalloin, niin se ei olisi lainkaan merkinnyt sitä, että me olisimme saaneet sen omaksemme.

Me tiedämme mainiosti, kuinka Wilhelm „hankkii“ väki- ja mielivallan avulla kokonaisia valtioita ja minikäläinen maaperä muodostuu sen johdosta kansan ja sen sortajien välisille keskinäisuuhteille.

Sosialidemokratian periaatteet, sen tunnukset ja pyrkimykset tähtäävät kauanodotetun kansojen keskinäisen luottamuksen ilmapiirin luomiseen, ja vain tällä pohjalla on toteutettavissa tunnus „Kaikkien maiden proletaarit, liittykää yhteen!“. Kaikki se on vanhaa ja yleisesti tunnettua.

Jos tarkastelemme syvällisemmin sitä, miten Suomi sai riippumattomuuden, niin huomaamme, että vastoin tahtoaan Kansankomissaarien Neuvosto antoi tosiasiallisesti vapauden ei kansalle, ei Suomen proletariaatin edustajille, vaan Suomen porvaristolle, joka omituisen asiainkulun ansiosta oli kaapannut

vallan ja sai riippumattomuuden Venäjän sosialistien kädestä. Suomen työläiset ja sosialidemokraatit ovat joutuneet sellaiseen asemaan, että heidän pitää ottaa vapaus vastaan Suomen porvariston välityksellä eikä välittömästi Venäjän sosialistien kädestä. Nähdessä Suomessa proletariaatin tragedian me emme voi olla panematta merkille sitä, että Suomen sosialidemokraatit ovat vain horjunnan ja käsittämättömän arkuuden vuoksi olleet ryhtymättä päättäviin toimenpiteisiin ottaakseen vallan omiin käsiinsä ja temmatakseen Suomen porvariston käsistä riippumattomuutensa.

Kansankomissaarien Neuvostoa voidaan soimata, siihen voidaan suhtautua arvostelevasti, mutta ei ole olemassa sellaisia ihmisiä, jotka voisivat väittää, että Kansankomissaarien Neuvosto ei täytä lupauksiaan, sillä maailmassa ei ole olemassa sellaista voimaa, joka voisi pakottaa Kansankomissaarien Neuvoston peruuttamaan lupauksensa. Tämän me todistimme sillä tosiasialla, että suhtauduimme täysin objektiivisesti Suomen porvariston vaatimuksiin riippumattomuuden myöntämisestä Suomelle ja ryhdyimme viivyttämättä laatimaan dekreettiä Suomen riippumattomuudesta.

Helppottakoon Suomen riippumattomuus Suomen työläisten ja talonpoikain vapautumisen asiaa ja luokoon lujan perustan kansojemme väliselle ystävyydelle.